

[Holstein.]

fælde at være Krigsdeltager og blive behandlet som Krigsdeltager!

Naar man derfor fremsætter et Forslag, som gaar ud paa, at der skal indføres militære Styrker til Søs og til Lands, i folkeretlig Forstand Krigsstyrker til Søs og til Lands, og samtidig, som den højtærede Forsvarsminister hævder, uden nogen som helst krigsmæssig Opgave, saa vil jeg nok spørge, om et saadant Lovforslag er velegnet til at blive bragt ud til Befolkningen til Folkeafstemning.

Nej, der var en Tanke i Socialdemokratiets oprindelige Forslag. Det var den, at vi slet ikke skulde have Militær. Vi skulde have civile Politistyrker til Lands og til Vands, der af Udlandet i Krigstilfælde kunde forventes at blive respekteret som civile Politistyrker, ligesom vi har Smuglerpoliti og civilt Gendarmeri. Men Krigsstyrker, Kombattanter, militære Styrker til Lands og til Vands uden krigsmæssige Opgaver, det er en haabløs Plan, det er at blæse og have Mel i Munden paa een Gang eller, rettere sagt, et fortvivlet Forsøg derpaa. Det kan man ikke, for saadanne Styrker vil, enten de synger eller piber, i paakommende Tilfælde blive behandlet som Krigsdeltagere, som Krigsstyrker.

Derfor mener jeg, at det allerede af denne Grund, paa Grund af denne dobbeltbundede og tvetydige og ganske uklare Karakter af dette Forslag, er ganske utilstedeligt at gøre det til Genstand for en Folkeafstemning; endvidere er det utilstedeligt forfatningsmæssigt, naar Folkeafstemningen skal have en Ratifikations Karakter; og for det tredje er det ganske overflødig, naar de højtærede Medlemmer af Regeringen er saa klippesikre paa, at de har en mægtig Folkeopinion bag sig i denne Sag, og at Valgene er et uimodsigeligt Udtryk derfor.

Derfor vilde det efter min Formening være det eneste rigtige, saa sørgeligt som Forholdene en Gang er kommet til at ligge i denne Sag, at den forsvarsvenlige Opposition indskrænkede sin Opposition til dette ene at faa hævet Paragraffen om Folkeafstemning.

Jeg forudsætter, at Lovforslaget ved første Behandling vil blive gjort til Genstand for en sønderlemmende Kritik fra Oppositionens Side, og at det derefter bliver sendt i Udvalg. I Folketingsudvalget synes det mig, at det rette vilde være, at det eneste Ændringsforslag, der blev stillet fra Oppositionen — fordi man betragter Forslaget baade efter dets Form og Indhold som indiskutabelt og uskikket og uværdigt som

Udgangspunkt for en Forhandling — var dette, at Bestemmelsen om Folkeafstemning skal udgaa. Og naar dette Ændringsforslag saa var fremsat og kom frem i Tinget ved anden Behandling, vilde jeg, hvad enten det her i Salen bliver vedtaget eller stemt ned af Regeringsmajoriteten, hvis det stod til mig, ønske, at Oppositionen ved den endelige Afstemning baade ved anden og tredje Behandling vilde forlade Salen og lade de ærede Regeringspartier stemme for deres Forslag for tomme Bænke som Udtryk for, at de repræsenterer Folkeopinionen i denne Sag. (*Undervisningsministeren*: Ogsaa i Landstinget?). Nu kommer jeg til Landstinget, højtærede Undervisningsminister; jeg maa sande den ærede konservative Ordførers Ord, at der kommer stadig Situationer, hvor den højtærede Undervisningsministers Utaalmodighed gaar over sine Bredder; jeg vil bede den højtærede Minister om endnu nogle faa Minutters Taalmodighed i denne Sag.

Naar Sagen kommer til Landstinget, vil jeg haabe, at den forsvarsvenlige Opposition i Landstinget paa samme Maade vil kritisere Forslaget sønder og sammen, og at derefter Landstingets Flertal ved anden Behandling sørger for, at Paragraffen om Folkeafstemning udgaar, men i øvrigt, naar den er udgaaet, afholder sig fra at stemme.

Jeg ved godt, at for at Tinget gyldigt kan fatte Beslutning, skal mindst Halvdelen af Medlemmerne være til Stede og deltage i Afstemningen, og jeg vilde derfor finde det rimeligt, at der blev siddende de 4 Statister af Konservative og Venstre, som er nødvendige for, at Afstemningen kan være forfatningsmæssig virksom, men at i øvrigt ogsaa i Landstinget Oppositionen forlod Lokalet baade ved anden og ved tredje Behandling.

Saa laa det hele og det fulde Ansvar paa de to Regeringspartier, uden Folkeafstemning, uden Forfuskning og uden Forflygtigelse af Ansvaret, uden at der var nogen som helst Mulighed for at skyde hele Sagen ud i det blaa til en Landstingskamp, saaledes som den højtærede Forsvarsminister antydede i sin Tale i Sommer i Juli: at kom der ikke noget ud af det, saa ventede man bare til 1932, til Landstingskampen, og til den Tid var saa dog det hele opløst indvendigt fra af sig selv. Nej, saa havde de Herrer det fulde, fulde Ansvar.

Og lad saa den højtærede Regering begynde at gennemføre dette Forslag, lad dem afskedige vore Officerer, lad dem ophæve Materiellet, afskedige Underbefalingsmænd, lad dem begynde at gøre det; de bliver jo